

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie X./2017
Plénium

Uznesenie:

spisová značka	PL. ÚS 13/2017
populárny názov	Aktívna legitímácia pri podaní volebnej sťažnosti
sudca spravodajca	Ladislav Orosz
druh konania	konanie vo volebných veciach - do orgánov miestnej samosprávy
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Uznesenie - Uznesenie o odmietnutí
dátum rozhodnutia	11.10.2017
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	
analytická právna veta	Obec nie je aktívne legitimovaná na podania sťažnosti vo veci nezákonnosti a neústavnosti volieb do orgánu miestnej samosprávy či proti výsledku volieb do orgánu miestnej samosprávy.
skutkový stav a základné fakty	Obec Mojš zastúpená starostom doručila ústavnému súdu 18. septembra 2017 sťažnosť vo veci neústavnosti a nezákonnosti volieb poslanca Obecného zastupiteľstva obce Mojš konaných 15. novembra 2014.
z odôvodnenia	<p>Návrh na začatie konania vo volebných veciach (volebná sťažnosť) musí popri všeobecných náležitostiach (§ 20 zákona o ústavnom súde) obsahovať aj osobitné náležitosti uvedené v § 60 ods. 1 písm. a) až d) zákona o ústavnom súde.</p> <p>Podľa § 60 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania popri všeobecných náležitostiach uvedených v § 20 zákona o ústavnom súde musí obsahovať údaje a dôkazy o tom, že sťažovateľ je oprávneným navrhovateľom podľa § 59; to neplatí v prípade navrhovateľov uvedených v § 18 písm. a) až e).</p> <p>V súlade s § 59 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, do Európskeho parlamentu alebo do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) (najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, prezident Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky, súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou a generálny prokurátor Slovenskej republiky) aj politická strana, ktorá sa na voľbách zúčastnila, 10 % oprávnených voličov volebného obvodu alebo kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10 % voličov.</p> <p>Podľa § 59 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť proti výsledku volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, do Európskeho parlamentu alebo do orgánu miestnej samosprávy môže podať aj protikandidát, ktorý získal aspoň 10 % hlasov. Sťažnosť môže podať aj najmenej 10 % voličov príslušného volebného obvodu; k sťažnosti musia byť pripojené podpisy a adresy týchto občanov.</p> <p>Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde zjavne vyplýva, že obec nie je aktívne legitimovaná na podania sťažnosti vo veci nezákonnosti a neústavnosti volieb do orgánu miestnej samosprávy či proti výsledku volieb do orgánu</p>

	<p>miestnej samosprávy, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.</p> <p>Navyše aj v prípade, ak by sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, existuje ďalší dôvod na jej odmietnutie. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na § 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého musí byť volebná sťažnosť podaná do 10 dní po oznámení výsledku volieb.</p> <p>V súlade s § 45 zákona o voľbách do orgánov samosprávy obcí výsledky volieb do obecného (mestského) zastupiteľstva a výsledky volieb starostu obce (primátora) miestna volebná komisia uverejní spôsobom v mieste obvyklým bezodkladne po podpísaní zápisnice o výsledku volieb. Aj keď zo sťažnosti obce Mojš nemožno vyvodit' presný dátum uverejnenia (oznámenia) výsledkov volieb v tejto obci miestnou volebnou komisiou, z údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky o kompletných výsledkoch volieb do orgánov samosprávy obcí konaných 15. novembra 2014 dostupných na internetovej stránke <http://volby.statistics.sk/oso/oso2014/oso2014/sk/tab14.html> s poslednou aktualizáciou 21. novembra 2014 zjavne vyplýva, že sa tak muselo stať najneskôr 21. novembra 2014.</p> <p>Sťažnosť bola pritom podaná na poštovú prepravu 14. septembra 2017 a ústavnému súdu bola doručená 18. septembra 2017. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že sťažnosť bola podaná oneskorene, t. j. zjavne po uplynutí 10-dňovej lehoty, ktorú ustanovuje zákon o ústavnom súde na jej podanie.</p> <p>Vzhľadom na vyššie uvedené ústavný súd rozhodol tak, že: <u>Sťažnosť sťažovateľa odmietol.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEF a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	
klúčové slová	<p>voľby-kandidátna listina obec-obecné zastupiteľstvo voľby-voľby do orgánov obcí a miest petícia</p>

spisová značka	PL. ÚS 14/2017
populárny názov	Imperfektný návrh na rozhodnutie o súlade právnych predpisov
sudca spravodajca	Sergej Kohut
druh konania	konanie o súlade právnych predpisov
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Uznesenie - Uznesenie o odmietnutí
dátum rozhodnutia	11.10.2017
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	<p>Charta základných práv Európskej únie čl. 52 ods. 1 Charta základných práv Európskej únie čl. 54 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 8 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 2 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky čl. 46 Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 7 ods. 5 Charta základných práv Európskej únie čl. 47 Charta základných práv Európskej únie čl. 51 Charta základných práv Európskej únie čl. 52 ods. 6 Charta základných práv Európskej únie čl. 52 ods. 7 Charta základných práv Európskej únie čl. 53 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 8 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky čl. 144 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 144 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky čl. 152 ods. 4 Ústava Slovenskej republiky čl. 154c ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 17 ods. 2</p>

	<p>Ústava Slovenskej republiky čl. 22 ods. 2 Charta základných práv Európskej únie čl. 49 ods. 2 Charta základných práv Európskej únie čl. 52 ods. 3 Charta základných práv Európskej únie čl. 52 ods. 4 Charta základných práv Európskej únie čl. 52 ods. 5 Ústava Slovenskej republiky čl. 153 Ústava Slovenskej republiky čl. 154c ods. 2</p>
analytická právna veta	<p>Ústavný súd v konaní o súlade právnych predpisov nepreskúmava súlad výkladu právnych predpisov s ústavou (ústavnú konformitu výkladu právnych predpisov preskúmava v konaniach o sťažnostiach). Právomoc ústavného súdu na revíziu najvyšším súdom uplatňovaného výkladu právnej úpravy pri ochrane základných práv a slobôd nastupuje v konaní o sťažnostiach subsidiárne po tom, čo si najvyšší súd v prejednávanej veci zvolí konkrétnu interpretačnú alternatívu a tú na vec aj aplikuje, t. j. vo veci rozhodne. Dotknutý subjekt konania pred všeobecnými súdmi sa zjednaná náprava v tomto smere môže domáhať prostredníctvom individuálnej sťažnosti. Všeobecnému súdu preto v tomto prípade nenáleží oprávnenie iniciovať (namiesto obžalovaného) konanie o sťažnosti pred ústavným súdom, ktoré by prebehlo zastreto vo forme konania o súlade právnych predpisov alebo konania o výklad ústavy alebo ústavných zákonov.</p>
skutkový stav a základné fakty	<p>Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK 1 T 20/2014 z 27. októbra 2014 bol obžalovaný M. P. uznaný vinným zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, za čo mu bol uložený trest. Rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1 To 1/2015 z 29. mája 2015 bol rozsudok špecializovaného trestného súdu zrušený a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený. Proti rozsudku o odvolaní bolo generálnym prokurátorom Slovenskej republiky a ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky podané dovolanie. Na základe uvedeného najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 2 TdoV 11/2015 zo 6. júna 2016 rozsudok o odvolaní zrušil a vec prikázal najvyššiemu súdu na prerokovanie a rozhodnutie v inom zložení senátu (podľa navrhovateľa bez odôvodnenia tohto výroku), pričom v dôvodoch rozhodnutia je argumentované stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 95/2015 z 29. septembra 2015 (ďalej len „zjednocujúce stanovisko“). Navrhovateľ (predseda senátu, ktorému bola vec pridelená po rozhodnutí o dovolaní na nové rozhodnutie o odvolaní) namieta, že podstatou zjednocujúceho stanoviska je odôvodnenie uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tdo 42/2015 z 2. júla 2015, v ktorom vecne došlo k hodnoteniu zákonnosti (vtedy právoplatného) rozsudku o odvolaní. Uvedený postup teda považuje za neprijateľný, keďže odvolacie senáty najvyššieho súdu sú podľa jeho názoru, čo sa týka ich vzájomného vzťahu, v rovnakom postavení. Zjednocujúcemu stanovisku tiež vytýka, že bolo prijaté rozdielom len jediného hlasu a že nezohľadňuje judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ktorá podľa jeho názoru kladie dôraz na praktickú nezávislosť vyšetrovania a absenciu akýchkoľvek väzieb. Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom podal výklad, či § 4 ods. 1, 2 a 3, § 6 ods. 1 a 2 zákona o Policajnom zbore doplnené nariadeniami ministerstva vnútra č. 57 z 27. augusta 2007 (Vestník Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ročník 2007, čiastka 57), č. 117 z 27. augusta 2010 (Vestník Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ročník 2010, čiastka 45), č. 30 z 29. februára 2012 (Vestník Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ročník 2012, čiastka 18) a § 2 ods. 1, § 10 ods. 1, 8 písm. a) a c) a ods. 10 Trestného poriadku v znení neskorších predpisov sú, resp. nie sú v súlade s referenčnými ustanoveniami, a zároveň podal najvyššiemu súdu výklad čl. 48 ods. 1 a čl. 13 ods. 2 ústavy, čo sa týka postavenia navrhovateľa ako zákonného sudcu v prejednávanej veci.</p>
z odôvodnenia	<p>Návrh je osobitý tým, že sa formálne javí byť návrhom na začatie konania o súlade právnych predpisov, obsahovo, avšak tiež len naoko, sa domáha výkladu referenčných ustanovení ústavy (reálne sa domáha posúdenia, ktorá z dvoch predostretých výkladových verzií je správna) a miestami zároveň obsahuje prvky konania o sťažnostiach (fyzických osôb a právnických osôb). Ústavný súd sa</p>

teda prihládajúc na formu a obsahové jadro podania zaoberal splnením podmienok konania vo vzťahu ku všetkým dotknutým typom konaní pred ústavným súdom – konania o súlade právnych predpisov (čl. 125 ods. 1 ústavy), ako aj konania o výklad ústavy alebo ústavných zákonov (čl. 128 ústavy) a na miestach, kde to bolo potrebné, sa vysporiadaval s okolnosťami presahujúcimi do konania o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb (čl. 127 ods. 1 ústavy).

Ústavný súd zdôrazňuje, že každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí bez výnimky spĺňať všeobecné náležitosti, ktoré sa týkajú formy a obsahu návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Pokiaľ ide o obsahové náležitosti, v zmysle § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Ústavný súd konštatuje, že návrh nespĺňa zákonom predpísané náležitosti pre tento typ konania. Návrh neobsahuje žiadne odôvodnenie, pretože okrem poukázania na obsah protichodných záverov v jednom z rozhodnutí najvyššieho súdu (rozsudku o odvolaní) a následne vydaného zjednocujúceho stanoviska v ňom navrhovateľom samým nie sú vyslovené žiadne konkrétne tvrdenia, ktoré by obsahovo aspoň naznačovali, v čom vidí v prejednávanej veci neústavnosť napadnutej právnej úpravy.

Čo sa týka odôvodnenia návrhu odkázaním na obsah iných rozhodnutí, ústavný súd už v tomto aspekte viackrát vo vzťahu k podaniam všeobecných súdov judikoval, že v zmysle § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ nedisponuje možnosťou „žiadať“ ústavný súd o to, aby za odôvodnenie jeho návrhov na začatie konania o súlade právnych predpisov bolo považované odôvodnenie právoplatného uznesenia tvoriace prílohu jeho návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov (PL. ÚS 46/2015, PL. ÚS 2/2017, m. m. tiež PL. ÚS 3/2017).

Existencia názorovo prekonanej judikatúry, pomer hlasov pri prijatí zjednocujúceho stanoviska ani navrhovateľov názor na kvalitu zohľadnenia či nezohľadnenia judikatúry ESLP v zjednocujúcom stanovisku neodôvodňujú záver o neústavnosti napadnutej právnej úpravy. Skutočnosť, že navrhovateľ možno sympatizuje s odôvodnením obsiahnutým v rozsudku o odvolaní (môže sa tak zdať, aj keď to prejudiciálne nevyslovil, čo je v zmysle už uvedeného tak isto považované za nedostatok odôvodnenia; m. m. PL. ÚS. 15/2016) a z toho vyplývajúca požiadavka na preskúmanie ústavnej konformity právneho názoru vyjadreného v zjednocujúcom stanovisku v konaní o súlade právnych predpisov je požiadavkou mimo ústavou stanovených hraníc tohto konania. Ústavný súd v konaní o súlade právnych predpisov nepreskúmava súlad výkladu právnych predpisov s ústavou (ústavnú konformitu výkladu právnych predpisov preskúmava v konaniach o sťažnostiach).

Vo vzťahu ku konaniu o výklad ústavy alebo ústavného zákona je vecne opätovne iba poukázané na dvojaký výklad podústavného práva, jeden obsiahnutý v rozsudku o odvolaní a druhý v zjednocujúcom stanovisku (a na to nadväzujúcu aplikáciu napadnutej právnej úpravy trestného poriadku). Uvedený rozkol sa navrhovateľ snaží preniesť do roviny ústavnosti. Ústavného súdu sa prejudiciálne (keďže vo veci dosiaľ nerozhodol) pýta, ktorá z dvoch predostretých výkladových verzii by bola v prejednávanej veci ústavne konformnou. V ostatnej časti návrhu je zámer navrhovateľa ešte o niečo viac zřejmý. V nej explicitne uvádza, že žiada o výklad, či absencia odôvodnenia výroku o pridelení prejednávanej veci senátu, ktorému predsedá, zakladá tomuto senátu postavenie zákonného sudcu (tejto časti návrhu sa ústavný súd venuje ako poslednej).

Účelom konania o výklad ústavy a ústavných zákonov je podať taký výklad ústavy alebo ústavných zákonov, ktorý pre budúcnosť odstráni spor medzi orgánmi verejnej moci o tom, ako vykladať a používať ich ústavné kompetencie alebo právomoci v konkrétnej veci. V takej veci muselo dôjsť k pochybnostiam, akým spôsobom môže konkrétny ústavný činiteľ alebo iný orgán verejnej moci vykonať ústavou alebo ústavným zákonom zverenú kompetenciu alebo

	<p>právomoci, čo je potvrdené tým, že ústavný súd prijme návrh na výklad ústavy alebo ústavného zákona na ďalšie konanie (PL. ÚS. 14/06).</p> <p>Ústavný súd z odôvodnenia návrhu usúdil, že problematickým v prejednávanej príhode nie je výklad ústavy a ústavných kautel. Nejednotnosť názoru rozdielnych senátov (a sudcov) najvyššieho súdu na výklad právnej úpravy vyplýva z ich nejednotného názoru na vhodnosť, resp. nevhodnosť úpravy postavenia sekcie kontroly a inšpekčnej služby prostredníctvom interných inštrukcií ministerstva vnútra.</p> <p>Teda na zreteľ je treba vziať tú skutočnosť, že divergencia názorov na vhodnosť úpravy postavenia sekcie kontroly a inšpekčnej služby sa prejavila v protichodných záveroch vyjadrených v rôznych rozhodnutiach najvyššieho súdu. Najvyšší súd tak pristúpil k prijatiu zjednocujúceho stanoviska. Navrhovateľ sa prostredníctvom konania o výklad ústavy a ústavných zákonov domáha prieskumu, ktorý právny názor je správny.</p> <p>Ústavný súd, vychádzajúc z už uvedených záverov, uvádza, že základný problém nie je v hierarchickom zaradení inšpekčnej služby ministerstva vnútra, ale ten je v zákone. Iba Národná rada Slovenskej republiky je oprávnená meniť a novelizovať zákon, preto iniciatíva na jeho zmenu by mala smerovať k tomuto zákonodarnému orgánu.</p> <p>Napokon, ústavnému súdu ostáva vysporiadať sa aj s navrhovateľom tvrdenou absenciou odôvodnenia výroku o pridelení veci jeho senátu (tvrdená arbitralita v pridelení veci).</p> <p>Čo sa týka konania o súlade právnych predpisov, navrhovateľ nenapáda žiadnu konkrétnu právnu úpravu, na základe ktorej došlo k prideleniu veci a ktorá by zároveň mala byť v nesúlade s ústavou (čo zakladá dôvod na odmietnutie návrhu pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí) a, čo sa týka konania o výklad ústavy alebo ústavných zákonov, navrhovateľ žiada od ústavného súdu incidentné posúdenie, či mu v pridelení veci podľa jeho názoru arbitrárnym rozhodnutím vzniklo postavenie zákonného sudcu (čo zakladá dôvod pre odmietnutie návrhu pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jeho prerokovanie v dotknutom type konania).</p> <p>Ústavný súd okrem už uvedeného k tvrdenej námietke uvádza, že sama osebe by mohla byť spôsobilou byť na ujmu obžalovanému (ak by k porušeniu jeho základných práv v konaní naozaj došlo, čo však v tomto prípade nehodnotí). Dotknutý subjekt konania pred všeobecnými súdmi sa zjednaná náprava v tomto smere môže domáhať prostredníctvom individuálnej sťažnosti. Všeobecnému súdu preto v tomto prípade nenáleží oprávnenie iniciovať (namiesto obžalovaného) konanie o sťažnosti pred ústavným súdom, ktoré by prebehlo zastreto vo forme konania o súlade právnych predpisov alebo konania o výklad ústavy alebo ústavných zákonov (m. m. II. ÚS 745/2016).</p> <p>Ústavný súd tiež dodáva, že keďže je návrh vo vzťahu ku každému z dotknutých typov konaní pred ústavným súdom v istom (už vytknutom smere) imperfektný, je celkom zbytočná snaha o jeho násilné vtesnanie do mantinelov jediného typu konania. Na prvý pohľad javiaca sa nemožnosť subsumpcie návrhu pod konkrétny typ konania je totiž dôsledkom imperfekcie podania. Z tohto uhla pohľadu je potom irelevantné, či ústavný súd rozhodol o podaní ako o návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov či návrhu na začatie konania o výklad ústavy alebo ústavných zákonov.</p> <p>Vzhľadom na vyššie uvedené ústavný súd rozhodol tak, že: <u>Návrh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odmietol.</u></p>
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov</p>	<p>ÚS SR: II. ÚS 745/2016, I. ÚS 237/2017, I. ÚS 19/2017, PL. ÚS. 14/06, PL. ÚS. 15/2016, PL. ÚS 46/2015, PL. ÚS 2/2017</p>
<p>súvisiace právne predpisy</p>	<p>zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov § 4 ods. 1 zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov § 4 ods. 2 zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov § 4 ods. 3 zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov § 6 ods. 1</p>

	<p>zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov § 6 ods. 2</p> <p>zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov § 2 ods. 1</p> <p>zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov § 10 ods. 1</p> <p>zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov § 10 ods. 10</p> <p>zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov § 10 ods. 8 písm. a</p> <p>zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov § 10 ods. 8 písm. c</p>
klúčové slová	<p>súlad-s'ťažnosťou namietaný rozpor zákona s ústavným zákonom</p> <p>výklad (interpretácia)</p> <p>zákonnosť</p> <p>ústavnosť</p> <p>trestné konanie-trestný poriadok</p> <p>konanie pred ústavným súdom-podmienky konania pred ústavným súdom</p> <p>trestné stíhanie</p> <p>judikatúra-zjednocovanie</p> <p>práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-zásada nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege</p>

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.